

Zavolala si Lukášových rodičov. Dúfala, že príde matka. Chcela jej povedať, že navrhne jej syna na vyhadzov zo školy, ale prišiel otec, a tak trochu ubrala. No upozornila ho, že môže ten vyhadzov navrhnúť, ak... Skočil jej do reči.

„Milá pani učiteľka, deti máte zvládnuť vy, nato ste tu. Ak ho budete chcieť vyhodiť, musíte dodržať istý postup.“

No, dobre. Dúfala, že sa toho malého drzáňa zbaví, že ho rodičia preložia na inú školu, aby sa vyhli ďalším neprijemnostiam, ale keď to nepochopili, ona sa nedá len tak znechutiť. A veď do tých Vianoc to už nejako vydrží.

Riaditeľka si ju zavolala, lebo niekto sa na ňu sťažoval. Vraj nezvláda prácu s deťmi. Dala jej oficiálny príkaz, podpísaný aj školskou psychologičkou, aby viedla triednické hodiny tak, aby sa kolektív detí utužil. No dobre, budú mať, čo chcú. Na najbližšej triednickej dala deťom za úlohu, aby napísali, kto im zo spolužiakov a spolužiačok najviac vadí. Vyšiel z toho ten malý Lukáš. Rozplakal sa, nikto s ním nechcel sedieť. Trochu jej ho prišlo ľúto, ale potom si povedala, že nemal provokovať. A keď sa s ním chcela porozprávať, vytrhol sa jej. Tak mu navrhla pokarhanie triednej. Možno sa nazbiera aj na dvojku zo správania. Veď sa uvidí, kto z koho.

No aj tak, Tánička si uvedomila, aké má šťastie, že jej nedali triednictvo vo vedľajšej triede, tam je ten čierny, ten Afričan. Ani nemá otca. Asociál. Zato tento útlý blondiačik, niektoré učiteľky ho aj ľutujú. Bože. Ako ho Tánička neznáša, fuj. Ani vidieť ho nemôže. Ak sa jej narodí chlapec, určite sa nebude volať Lukáš, hoci predtým sa jej to meno celkom páčilo.